

Să citim Biblia împreună EVANGHELIA DUPĂ IOAN CAPITOLUL 10

Isus la praznicul Înnoirii

22 În Ierusalim se prăznuia atunci praznicul Înnoirii Templului. Era iarna.

23 Și Isus Se plimba prin Templu, pe sub pridvorul lui Solomon.

24 Iudeii L-au înconjurat și I-au zis : „Până când ne tot ții suflețele în încordare ? Dacă ești Hristosul, spune-ne-o deslușit.”

25 „V-am spus”, le-a răspuns Isus, „și nu credeți. Lucrările pe care le fac Eu, în Numele Tatălui Meu, ele mărturisesc despre Mine.

26 Dar voi nu credeți, pentru că, după cum v-am spus, nu sunteți din oile Mele.

27 Oile Mele ascultă glasul Meu ; Eu le cunosc, și ele vin după Mine.

28 Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri, și nimeni nu le va smulge din mâna Mea.

29 Tatăl Meu, care Mi le-a dat, este mai mare decât toți ; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu. 30 Eu și Tatăl una suntem.”

31 Atunci iudeii iarăși au luat pietre ca să-Lucidă. 32 Isus le-a zis :

„V-am arătat multe lucrări bune care vin de la Tatăl Meu : pentru care din aceste lucrări aruncați cu pietre în Mine ?”

33 Iudeii I-au răspuns : „Nu pentru o lucrare bună aruncăm noi cu pietre în Tine, ci pentru o hulă și pentru că Tu, care ești un om, Te faci Dumnezeu.” 34 Isus le-a răspuns : „Nu este scris în Legea voastră : „Eu am zis : sunteți

Dumnezei” ? 35 Dacă Legea a numit „dumnezei” pe aceia cărora le-a vorbit cuvântul lui Dumnezeu – și Scriptura nu poate fi desființată – 36 cum ziceți voi că hulesc Eu, pe care Tatăl M-a sfințit și M-a trimis în lume? Și aceasta, pentru că am zis : „Sunt Fiul lui Dumnezeu !”

37 Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.

38 Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea, ca să ajungeți să cunoașteți și să știți că Tatăl este în Mine, și Eu sunt în Tatăl.”

39 La auzul acestor vorbe, căutau iarăși să-L prindă ; dar El a scăpat din mâinile lor.

Plecarea lui Isus în Perea

40 Isus S-a dus iarăși dincolo de Iordan, în locul unde botezase Ioan la început. Și a rămas acolo.

41 Mulți veneau la El și ziceau : „Ioan n-a făcut niciun semn ; dar tot ce a spus Ioan despre Omul acesta era adevărat.”

42 Și mulți au crezut în El în locul acela.

CAPITOLUL 11

Învierea lui Lazăr

1 Un oarecare Lazăr din Betania, satul Mariei și al Martei, sora ei, era bolnav. –

2 Maria era aceea care a uns pe Domnul cu mir și I-a șters picioarele cu părul ei, și Lazăr cel bolnav era fratele ei. – 3 Surorile au trimis la Isus să-I spună : „Doamne, iată că acela pe care-l iubești este bolnav.” 4 Dar Isus, când a auzit vestea aceasta, a zis : ...

(Continuare în numărul următor)

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 – 12 18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 205 / D. 4 Februarie 2018 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

DE MEMORAT / JOI
08 FEBRUARIE 2018

- Editorial
- Aruncă-ți toate razele
- Cea mai frumoasă istorisire
- Iubirea adevărată
- Cutia Pandorei
- Proverbe armenesti despre egoism
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

„Un psalm al lui David. Nu te mânia pe cei răi și nu te uita cu jind la cei ce fac răul”.
PSALMUL 37 : 1

Editorial. Creștinism de formă sau de fond ?

„La țărnul mării stătea farul : înfipt drept în stâncă, neclintit și falnic înfruntând furia valurilor, răspândind raza lui de speranță și bucurie peste genunile nopții.

Era vopsit curat, mândria tuturor pescarilor din sat. Era zidit înalt, să-l poată vedea de departe corăbierii în drum spre un liman de odihnă.

Dar cel mai fericit și cinstit de toți era paznicul farului - omul cu slujba să îngrijească de far și să pună ulei în rezervoarele lui ca să poată lumina fără întrerupere.

Și iată că într-o zi a venit un om la paznic să-i ceară niște ulei, pentru că avea anevoie acasă. Și paznicul s-a gândit :

„Tot am eu un felinar de rezervă la far, hai să-i dau omului ulei de acolo” și i-a dat ulei din uleiul farului. Într-altă seară a venit altul să-i ceară ulei, și paznicul i-a dat și lui. Apoi au mai venit și alții, și alții. Și toți luau ulei din uleiul farului.

Ca să-l răsplătească, oamenii din sat l-au ales ca primar pe paznicul farului ...

Târziu, într-o noapte, de departe din întunericul și vârtoarea valurilor s-a auzit sirena unei corăbii în naufragiu. Paznicul farului, acum primar cu nume vestit, s-a trezit din somn și a alergat sus la feștila farului ; se stingea. Nu mai avea ulei !

A fugit să ia felinarul de rezervă, dar și acolo rezervorul era uscat. Nu mai avea nici acolo ulei. Și farul s-a stins!

În zori, sătenii au găsit la piciorul de stâncă al farului - înalt frumos, curat, dar rece și stins - corabia sfărâmată. A putut fi paznicul farului cel mai bine văzut om din sat, cel mai respectat, a putut fi el primar, toate n-au folosit la nimic.

O corabie avea nevoie de ajutor, de lumină. S-a distrus de stâncă fiindcă paznicul nu și-a făcut datoria. Atât era datoria lui : să vegheze ca farul să lumineze. Iar el a făcut altele, dar n-a păstrat lumina.

Biserica lui Cristos a fost trimisă, a fost împuternicită, a primit misiunea specială să vestească Evanghelia, să proclame mântuirea, să străpungă întunericul de groază al lumii cu strălucirea de nădejde și bucurie a Evangheliei, să îndrepte privirile naufragiaților înspre limanul de pace și odihnă. Aceasta este cea dintâi misiunea a ei.

Biserica de azi, sau organizațiile bisericești, pot ajunge mari, vestite, cinstite de lume, bine organizate, bogate. Când nu mai au mărturisirea Evangheliei în prim plan, ajung reci, seci, fără lumină, fără valoare.

*Mai bine un toiag strâmb,
Dar care să te țină,
Decât un felinar de aur
Și fără de lumină.*

Mai bine o biserică săracă, dar misionară. Mai bine o Biserică din Filadelfia, cu „puțină putere”, care însă păzește Cuvântul ceresc și nu tăgăduiește Numele Domnului - acesteia îi pune El înainte o ușă deschisă - decât o Laodicea care se crede bogată, dar pe care Domnul o varsă din gura Lui.

Este o vreme în care ne putem verifica. Păstrăm noi *farul* aprins, sau ne risipim *uleiul* pentru interese personale, mici, lumești ? Nu lăsați să se stingă lumina ! Cei din valuri, din întuneric, sunt frații noștri. [Preluat de pe internet]

La fel cum farul are o formă și un fond (o întrebuintare, *fondul* constând în atingerea scopului pentru care a fost construit), să lumineze în întuneric. El nu este de mare folos ziua când este cer senin și totul se vede limpede.

Rolul lui este să arate că în zona lui este *uscatul* (o viață stabilă), iar *marea s-a terminat* (*furtunile*, izbucnirile de mânie, un caracter urât). Creștinul delimitează două zone precis limitate. El este în felul lui un *far*, prin care sunt separate două lumi : Împărăția lui Dumnezeu și teritoriul în care *cel rău* este conducător, al celor ce i se supun de bunăvoie.

Pentru a avea o viață de creștin este nevoie de *untdelemn*, de Duhul Sfânt, de Cel venit din Cer, care ne dă puterea de-a trăi viața așa cum vrea Dumnezeu, fără compromisuri cu păcatul. Pot să-mi verific viața și să mă întreb : prin comportamentul meu îi apropii de Dumnezeu pe cei din jurul meu, sau sunt un exemplu negativ ?

Duc o viață de integritate, (în care falsele valori nu sunt acceptate), sau sunt deja *îmbibat* de preocupări pe care Dumnezeu nu le vrea pentru mine ? Viața trece fie că o folosesc bine, fie că o folosesc rău. Doamne Isuse ai milă și de mine !

Povestiri cu tâlc !

Soarele se plimba pe bolta cerească și era foarte mândru de carul său de foc.

El arunca razele lui aurite cu multă plăcere în toate părțile, ceea ce pentru un nor negru era amărăciune. „*Aruncă-ți toate razele, tu, risipitorule, și apoi vei vedea tu cu ce vei mai rămâne*”, îi spuse norul negru.

Și soarele devenea parcă din ce în ce mai darnic. Strugurii și celelalte fructe se coceau sub acțiunea razelor sale, iar plantele și animalele se bucurau de lumina și căldura lui.

„*Lasă să fii răpit de tot și vei vedea cum îți se va mulțumi mai târziu pentru aceasta, când nu vei mai avea nimic*”, îi spuse din nou norul negru. Soarele își continuă însă călătoria mai departe aruncând cu bucurie milioane de raze în stânga și în dreapta la toți aceia care aveau nevoie de ele. Sosind apusul său, soarele începu să-și facă inventarul razelor sale. Și iată, nici măcar una nu-i lipsea.

Într-una din zile, copiii primesc voie să povestească ceva. Mama și tata sunt atenți. Mai întâi povestește Peter. Știe și acum povestea despre Paști. După el urmează la rând Michel. El povestește despre furtuna de pe mare, când Isus era în barcă și a adormit. O poveste falsă, dar în cele din urmă furtuna se liniștește și toți scapă sănătoși. Când termină de povestit, Michel îi spune tatălui : „*Acum Frieder este la rând*”. El nu a povestit niciodată ceva, pentru că încă nu poate vorbi ... Michel vrea să rădă de Frieder, iar Peter este de părere că asta va fi o poveste fără cuvinte ... Părinții așteaptă răbdători. Atunci Frieder privește la mămica, apoi spune cea mai scurtă, dar și cea mai frumoasă istorioară pe care a trăit-o el vreodată. Conține doar un cuvânt și totuși e o istorioară foarte lungă. Frieder spune : „*Mama !!!*” Toți râd de bucurie. Frieder a spus cea mai frumoasă istorioară pe care o știa.

Rubrica copilului credincios

Versetul de aur al Bibliiei

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

260. Prietenia adevărată

„*Prietenul adevărat iubește oricând, și în nenorocire ajunge ca un frate*”. PROVERBE 17 : 17
Istoria veche ne vorbește despre una din cele mai mari prietenii adevărate. Pythias nu mai putu să rabde cruzimea principelui Dionisie și încercă să-lucidă. Atentatul nu izbuti și Pythias fu prins și condamnat la moarte. A treia zi avea să fie executat. El ceru însă să fie eliberat pe aceste trei zile pentru ca să-și poată orându-i afacerile familiale și oferi în locul său pe prietenul său Damon ca ostatic. Principele se învoi, dar îl făcu atent că la termenul pus, în lipsa lui îl va executa pe Damon. Termenul executării se apropia tot mai mult și Pythias întârzia să vină. Dar iată că a treia zi către seară, înainte de termen, Pythias se prezentă, își îmbrățișă prietenul și își luă locul așteptându-și decapitarea. Iubirea adevărată dintre acești doi prieteni atât de mult mișcă inima domnitorului că el grație pe Pythias.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **Cutia Pandorei** – Pandora a fost prima femeie din lume, după mitologia greacă, modelată de Hefaiistos, însuflețită de Athena și înzestrată de alți zei cu toate darurile [de unde și numele ei de *pân* (tot) și *doron* (dar)]. Jupiter, furios pe Prometeu că a furat focul din cer, a vrut să se răzbune. I-a trimis-o ca soție, cu o cutie care conținea toate relele și care avea să intre în istorie și literatură sub numele de *Cutia Pandorei*. Prometeu, bănuind că Jupiter îi întinde o capcană, a refuzat.

În schimb, fratele său, Epimeteu, s-a lăsat ademenit ; și când Pandora a deschis cutia, s-au vărsat toate relele din lume : boli, necazuri, ură, suferință etc. Când a închis-o la loc – povestește Hesiod – era prea târziu.

Nu mai rămăse pe fundul cutiei decât speranța ! A rămas însă altceva : expresia *cutia Pandorei*, la care se fac frecvente aluzii, spre a desemna o sursă de nenorociri mascată de aparențe atrăgătoare.

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 6. Ei au de plătit diavolului

Felul păcatului determină măsura pedepsei. Sifilisul nu numai că atacă creierul producând nebunia, iar măduva spinării cauzând durerile chinuitoare ale ataxiei locomotorii, dar atacă în mod frecvent inima. Am avut un pacient a cărui inimă a fost distrusă de sifilis.

Cu toate că la început a negat vreo aventură sexuală, până la urmă a mărturisit că cu mulți ani în urmă a fost un “copil rău”. În Statele Unite în anul 1945 procentul de mortalitate din cauza sifilisului cardiovascular a fost după cum se crede de patruzeci de mii de decese ... Apariția penicilinei a redus această cifră, dar citim că în anul 1953 “tratamentul sifilisului cardiovascular ... rămâne nesatisfăcător din cauză că el determină schimbările patologice ... Cu toată cunoștința și experiența dobândită, știința medicală este incapabilă să rezolve problema bolilor venerice din lumea întreagă”. (Va continua)

Proverbe armenesti despre egoism

• Orice om își trage focul sub azima sa. • Orice om aleargă după folosul său. • Orice om caută să-și vopsească pânza lui. • Orice om se străduiește să-și ude pomul său. • Orice om mătură în fața casei sale. • Pe orice om rana lui îl doare. • Orice pasăre ciugulește cu ciocul ei. • Cioara ciugulește spinarea bivolului, dar pentru burta ei. • Pisica prinde șoareci pentru burta ei, și stăpânul se laudă că are o pisică vrednică. • Copacul face umbră sub el. • Ai minte, ține-o pentru tine. • Dormi pentru tine, visezi pentru altul. • Lumânarea nu luminează sub ea. • Necazul este singurul dintre toate bunurile sale, pe care omul e dispus, ba chiar pretinde să-l împartă cu altcineva. Grigor Zohrap (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Esti sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”